

Muž Jde K Ní

Psí vojáci

Muž šel k ní a rozpřahoval náruč.
Ona se usmívala.
Ach, myslím, že to byla hrůza...
To stvoření se začalo proměňovat...

Nastal led ticha
vytratila se barva
a objetí nebylo nic příjemného.

Kněz se křižuje a tramvaj stojí

Kněz se zpocený a zadýchaný zastavil
a začal se křižovat.
Už v něm nebyla ta prázdnota.
Naopak měl pocit, že ho něco pohlcuje.
Zpočátku to bylo příjemné, jemné, něžné teplo,
ale pak to začalo sílit, bolet, žhnout, škvařit se, sálat,
kněz šílel bolestí, udivenou hrůzou a rozžhavenou panikou.

Ach, Člověčí Bože, ono mu začalo hořet srdce!

A za ním se tiše dívala tramvaj.

Filip Topol
1996